Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26530
Copyright: Admont, Benediktinerstift

calumpniatorem. ℣ Et permanebit cum sole et cum
luna in generatione et generatione. ℣ Descendet
sicut pluuia in uellus et sicut stillicidia stillan
tia super terram. ℣ Orietur in diebus eius iustitia et
abundantia pacis donec auferatur luna. ℣ Et dominabitur a mari usque ad mare et a flumine usque ad
terminos orbis terrarum. ℣ Coram illo procident ethiopes
et inimici eius terram lingent. ℣ Reges tharsis et in
sule munera offerent reges arabum et saba dona addu
cent. ℣ Et adorabunt eum omnes reges omnes ge
tes seruient ei. ℣ Quia liberauit pauperem a potente
et pauperem cui non erat adiutor. ℣ Parcet pauperi
et inopi et animas pauperum saluas faciet. ℣ Ex usu
riis et iniquitate redimet animas eorum et honorabile nomen eorum coram illo. ℣ Et uiuet et dabitur
ei de auro arabie et adorabunt de ipso semper tota die
benedicent ei. ℣ Erit firmamentum in terra in sum
mis montium super exaltabitur super libanum fructus eius
et florebunt de ciuitate sicut fenum terre. ℣ Sit nomen
eius benedictum in secula ante solem permanet nomen eius.
℣ Et benedicent in ipso omnes tribus terre omnes gentes magni
ficabunt eum. ℣ Benedictus dominus deus israel qui facit mirabi
lia solus. ℣ Et benedictum nomen maiestatis eius in eternum
et replebitur maiestate eius omnis terra fiat fiat
℣ Esto michi domine in deum protectorem. ℣ Psalmus Dauid
Quam bonus israel deus his qui recto sunt corde.
℣ Mei autem pene sunt motti pedes pene effusi sunt
gressus mei. ℣ Quia zelaui super iniquos pacem peccatorum
uidens. ℣ Quia non est respectus morti eorum firmamentum in plaga eorum. ℣ In labore hominum
non sunt et cum hominibus non flagellabuntur. ℣ Ideo
tenuit eos superbia operti sunt iniquitate et impietate
sua. ℣ Prodiit quasi ex adipe iniquitas eorum transierunt in
affectum cordis. ℣ Cogitauerunt et locuti sunt nequi
am iniquitatem in excelso locuti sunt. ℣ Posuerunt
in celum os suum et lingua eorum transiuit in terra. ℣ Ideo
conuertetur populus meus hic et dies plenos inuenientur
in eis. ℣ Et dixerunt quomodo scit deus et si est scientia in
excelso. ℣ Ecce ipsi peccatores et habundantes in seculo ob
tinuerunt diuitias. ℣ Et dixi ergo sine causa iustifi
cauit cor meum et lauabo inter innocentes manus meas.
℣ Et fui flagellatus tota die et castigatio mea in
maturinis. ℣ Si dicebam narrabo sic ecce nationem
filiorum tuorum reprobaui. ℣ Existimabam ut cognoscerem
hoc labor est ante me. ℣ Donec intrem in sanctuarium dei
et intelligam in nouissimis eorum. ℣ Verumtamen
propter dolos posuisti eis deiecisti eos dum allenaretur.
℣ Quomodo facti sunt in desolationem subito defecerunt
perierunt propter iniquitatem suam. ℣ Sicut somnium
surgentium domine in ciuitate tua ymaginem ipsorum
ad nichilum redigesti. ℣ Quia inflammatus est cor
meum et renes mei commutati sunt et ego ad nu
chilum redactus sum et nesciui. ℣ Et uiuo semper tu
factus es apud te et ego semper tecum. ℣ Tenuisti
manum dexteram meam et in uoluntate tua de
duxisti me et cum gloria suscepisti me. ℣ Quid est
mihi in celo et a te quid uolui super terram. ℣ Defecit
caro mea et cor meum deus cordis mei et pars
mea deus in eternum. ℣ Quia ecce qui elongant se
a te peribunt perdisti omnes qui fornicantur abs te.
℣ Mihi autem adherere deo bonum est ponere in domino deo
spem meam. ℣ Et annuntiem omnes predicationes tuas
in portis filie syon. ℣ Psalmus Dauid
℣ Quid deus repulisti in finem iratus est fu
ror tuus super oues pascue tue. ℣ Memor esto congregationis
tue quam possedisti ab initio. ℣ Redemisti
uirgam hereditatis tue mons syon in quo habitasti in eo.
℣ Leua manus tuas in superbias eorum in finem quanta malig
nat inimicus in sancto. ℣ Et gloriati sunt qui oderunt te
in medio solempnitatis tue. ℣ Posuerunt signa sua
signa et non cognouerunt sicut in exitu super summum. ℣ Sicut
in silua lignorum securibus excidunt tamquam in iudicium
in securi et asciis deiecerunt eam. ℣ Incenderunt igni scili
cet sanctuarium tuum in terra polluerunt tabernaculum nominis tui.
℣ Dixerunt in corde suo cognatio eorum simul quiescere faci
amus omnes dies festos dei a terra. ℣ Signa nostra non
uidimus iam non est prophetia et nos non cognoscet amplius.
℣ Usque quo deus improperabit inimicus irritat adiutorium
tuum in finem. ℣ Et quare auertis manum tuam et dexteram tu
am de medio sinu tuo in finem. ℣ Deus autem rex noster
ante secula operatus est salutem in medio terre. ℣ Tu confirmasti
in uirtute tua mare contribulasti capita draconum in aqua
℣ Tu confregisti capita draconis dedisti eum escam populis
ethyopum. ℣ Tu diuisisti fontes et torrentes tu siccasti
fluuios ethan. ℣ Tuus est dies et tua est nox tu fabricatus es au
roram et solem. ℣ Tu fecisti omnes terminos terre estatem et uer
tu plasmasti eam. ℣ Memor esto hoc inimicus improperauit domino
et populus insipiens iniquitatem nomen tuum. ℣ Ne tradas bestiis
animas confitentes tibi et animas pauperum tuorum ne obliuiscaris in
finem. ℣ Respice in testamentum tuum quia repleti sunt qui
obscurati sunt terre domibus iniquitatum. ℣ Ne auertatur humilis
factus confusus pauper et inopes laudabunt nomen tuum.